

Juryrapport Ad van Denderen bij Oeuvreprijs beeldende kunst

'Wat wil ik over deze wereld vertellen, hoe zit de wereld in elkaar en wat kan ik met mijn camera?' Zo typeert de jury de houding van documentair fotograaf Ad van Denderen. Sinds 1965 trekt hij met zijn camera de wereld over. Eerst maakte hij als fotojournalist achtergrondreportages, o.a. voor Vrij Nederland. Vanaf de jaren '80 initieert hij zijn eigen projecten, die vaak na jaren van reizen en fotograferen resulteren in fotoboeken en tentoonstellingen. Voor *Welkom in Suid-Afrika* (1991) volgde hij de blanke bevolking van een Zuid-Afrikaans stadje in de nadagen van het Apartheidsregime. *Peace in the holy land* (1997) documenteerde aan Israëlische en Palestijnse zijde het vredesproces in het Midden-Oosten. Van Denderen's bekendste project is *Go No Go*, waarvoor hij ruim 16 jaar langs de grenzen van het Schengengebied reisde, op zoek naar migranten van binnen en buiten Europa. Zijn doel was om de gevolgen van onduidelijke wetgeving op het gebied van asielzoekers vast te leggen. Het eindresultaat dat in 2003 verscheen is terecht op grote schaal geprezen. En hij heeft zich opnieuw vastgebeten, dit keer in de – vaak onthutsende - effecten van het toerisme in de zeventien landen rond de Middellandse Zee.

De hierboven beschreven projecten maken duidelijk dat Ad van Denderen een betrokken fotograaf is die bovendien indrukwekkende tijdsdocumenten maakt. Hij werkt al tientallen jaren gestaag door aan een oeuvre dat steeds sterker wordt. De jury prijst Van Denderens consequent geëngageerde houding en de vastberadenheid waarmee hij te werk gaat. Het zijn stuk voor stuk projecten van de lange adem, waarbij Van Denderen op elke locatie de tijd neemt om te kijken. Dit lijkt ook de enige manier waarop het medium reportagefotografie overeind kan blijven. We leven in een wereld waarin het wereldleed op paparazzi-achtige wijze wordt vastgelegd door hordes fotografen die zich gedurende een kort moment verdringen voor een nieuwsfoto. Het werk van Van Denderen staat hier mijlenver vanaf. Wat zijn foto's interessant maakt is dat hij afstand neemt van de actualiteit en daar tegelijkertijd niet van loskomt. Hij trekt zijn eigen plan, is wars van clichés en zijn werk is verre van modieus.

De jury heeft niet alleen grote waardering voor Van Denderens houding, ook is zij vol lof over de kwaliteit van zijn werk. In het beeld laat hij de chaos toe en toch weet je als kijker waar het om gaat en waar op te letten. Van Denderen heeft een goede stijl, maakt mooie beelden, maar is niet het type van mooie plaatjes. Hij weet leed en esthetiek met elkaar te verbinden zonder in de valkuil te trappen van de zoektocht naar pure esthetiek. Hij deinst er zelfs niet voor terug om zijn artistiek ego even te parkeren. Een goed voorbeeld is het project *Tot in het paradijs* waarvoor hij affiches en graffiti op de muren van de West Bank en de Gazastrook registreerde. Gewoon recht van voren gefotografeerd, of hij een copieerapparaat was. Maar wel diep in het innerlijk van een gefrustreerd volk doorgedrongen. De jury vindt het van lef getuigen dat Van Denderen in dit geval een stap opzij doet om met zijn foto's te vertellen wat er in de wereld speelt.

Met deze oeuvreprijs van het Fonds BKVB spreekt de jury graag haar grote waardering uit voor het oeuvre van Ad van Denderen en de wijze waarop hij zichzelf keer op keer artistieke en morele opdrachten stelt.